

StoneTimes

YEAR: 2 ISSUE: 8 PRICE: 250 TL

cemar
Travertine & Marble
SINCE 1965

Travertine Producer & Exporter
www.cemarmarble.com

World's Largest
Travertine Reserve

www.erdekelmas.com

ZAMANA *Jeğir* KATAR

Taş ve betonu korumak için hangi hatalar yapılmamalıdır?

What mistake should not be made to protect stone and concrete?

Yazar / Author:

Jean-Pierre Allègre

Reçine bazlı bir su itici kullanırken (Üreticilerin «su bazlı» bir bileşim olarak öne sürdükleri ve bu terimi yalnızca petrol reçinesine dayalı aktif bileşenlerini gizlemek için kullandıklarını biliyoruz), herkes koruyucunun birkaç yıl sonra artık etkili olmadığını biliyor.

Birkaç yıl sonra korunan taşın yüzeyinde koruyucu artık mevcut değildir. Önemli soru, kaybolan bu reçinelerin nerede olduğudur.

Aşınma ve ultraviyole ışınları gibi çeşitli mekanik saldırılar bu uygulamayı bozmuştur. Mikroplastik olan atıklar, yağmurlar ve rüzgarlar tarafından taşınan doğaya gitmiştir.

<http://www.panda.org>/Dalberg Advisors (www.panda.org) ve Avustralya'daki NEWCASTLE Üniversitesi (www.Dalberg.com) tarafından yapılan bir WWF® (www.newcastle.edu.au) çalışmasına göre,

When using a resin-based water repellent (and we know that all manufacturers who put forward a «water based» composition use this term only to hide their active ingredient based on petroleum resin), everyone knows that after a few years, it is no longer effective. It is no longer present on the surface of the protected stone after a few years.

The important question is where are these resins that have disappeared. The various mechanical aggressions such as abrasion and ultraviolet rays have degraded this treatment. The waste that is microplastics has gone into nature carried away by the rains and winds.

According to a WWF® (www.panda.org) study by Dalberg Advisors (www.Dalberg.com) and the University of NEWCASTLE in Australia (www.newcastle.edu.au),

«Bu plastik parçacıklar soluduğumuz havada, içtiğimiz suda ve yediğimiz yiyeceklerde bulunmaktadır.»

Plastik kirliliği, dünyadaki çoğu türün doğal çevresini etkiler. Mariana Çukuru'nun dibinde ve Kuzey Kutubu deniz buzunda plastik atıklar bulunuyor; kıyı ekosistemlerinde de bulunuyor ve dünyadaki okyanus girdaplarında birikiyor. Hayvanlar büyük miktarda plastik yutuyorlar. Mikroplastik kirliliği, vahşi yaşam sağlığını etkileyebilecek ve zararlı kimyasalların toprağa sızma riskini artırabilecek toprak koşullarını değiştiriyor.

Mikroplastikler soluduğumuz havayı, yediğimiz yiyecekleri ve içtiğimiz suyu kirletir.

Avustralya'daki Newcastle Üniversitesi'nden yapılan yeni bir çalışma, konuyla ilgili mevcut ancak sınırlı literatürü analiz ederek ve sentezleyerek insanlar tarafından yutulan ortalama plastik miktarını tahmin etmeyi amaçladı. Sonuçlar, her gün aldığımız büyük miktarda plastik ile ilgili endişeleri doğrulamaktadır.

Çalışma, yaygın yiyecek ve içeceklerin tüketilmesinin, tüketim kalıplarına bağlı olarak haftalık yaklaşık 5 gram plastik alımına neden olabileceğini ortaya koymaktadır.

«We find these plastic particles in the air we breathe, the water we drink and the food we eat.»

Plastic pollution affects the natural environment of most species on Earth. Plastic was found at the bottom of the Mariana Trench and in the Arctic sea ice; it is also present in coastal ecosystems and accumulates in ocean gyres around the world. Animals ingest large amounts of plastic. Microplastic pollution changes soil conditions, which can impact wildlife health and increase the risk of harmful chemicals seeping into the soil.

Microplastics contaminate the air we breathe, the food we eat, and the water we drink.

A new study from the University of Newcastle, Australia, aimed to estimate the average amount of plastic ingested by humans by analyzing and synthesizing the existing but limited literature on the subject. The results confirm concerns about the large amount of plastic we ingest every day.

The study reveals that consuming common foods and beverages can result in a weekly intake of about 5 grams of plastic, depending on consumption patterns. The largest source of plastic ingestion is drinking water, as plastic is found in water (groundwater, surface water, tap water and bottled water) all over the world. »

Plastik alımının en büyük kaynağı içme suyudur, çünkü plastik tüm dünyada suda (yeraltı suyu, yüzey suyu, musluk suyu ve şişelenmiş su) bulunur. »

Peki o zaman mirasımızı, vücudumuza plastik yüklemeyen, dış etkenlerden nasıl koruyabiliriz?

Doğada zaten var olana bakmak: Nehirden bir çakıl taşı alıp bölerseniz, gözenekliyen dışarıdan ıslak ve içeride kuru olduğunu fark edeceksiniz. Ekoktakit ilkelerine göre yapılan araştırmalar, plankton gibi tek hücreli organizmalar olan diatom (diatom) kolonilerinin bu harika doğal korumayı sağladığını göstermiştir. Diatomlar, serbest kireç ve / veya CO₂ ile kristalleşen ve taşı geçirimsiz hale getiren sıvı silikadan yapılmıştır. Diatomlar böylece taşı mineralize eder.

ProtecD'nin Teknik Müdürü Jean Pierre Allegre, araştırma laboratuvarında aynı sonucu veren bir mineralizör geliştirdi. Yüzeyle fırça, rulo veya püskürtücü ile uygulanan sıvı mineralizör, doğal taşların veya çimentonun görünümünü değiştirmeden CO₂'yi kristalleşme ile bağlar. Taşın kendisi gibi mineral moleküllerden oluşan mineralizatör, taşla bütünleşir ve güneş, yağmur veya çevre tarafından saldırıya uğramaz. Koruma nihaidir.

Mineralize doğal veya yapay bir taş, safsızlıkların ve kirin nüfuz etmesini önler, temizliği daha kolay ve hızlı hale getirir ve doğal renkleri stabilize eder. Beton veya doğal taşın tozması ve aşınmasını önler. Mohs ölçeğinde (10 baremli yüzey sertlik skalası), yüzeyin sertliğini 2 puan arttırır, bu da onu aşınmaya karşı daha dirençli hale getirir. Bu özellikle basamaklar için önemlidir.

Beton yapıları PH kaybından ve dolayısıyla metal takviyeleri korozyondan korur. ■

But then how can we protect our heritage from the effects of temp without finding plastic in our body a few years later?

Looking at what already exists in nature: If you take a pebble out of the river and split it, you will notice that it is wet on the outside and dry on the inside, while it is porous. Research according to the principles of eco-mimicry has shown that colonies of diatoms (diatoms), single-celled organisms such as plankton, provide this wonderful natural protection. Diatoms are made of liquid silica, which in turn crystallizes with free lime and/ or CO₂ and makes the stone impermeable. Diatoms thus mineralize the stone. The technical director of ProtecD, Mr. Jean Pierre Allegre, has developed a mineralizer in his research laboratory that achieves the same result.

The liquid mineralizer, which is applied to the support with a brush, roller or sprayer, binds the CO₂ by crystallization without changing the appearance of natural stones or cement. The mineralizer, which, like the stone itself, is made up of mineral molecules, becomes one with the stone and cannot be attacked by the sun, rain or the environment. Protection is final.

A mineralized natural or artificial stone prevents the penetration of impurities and dirt, makes cleaning easier and faster and stabilizes natural colors. It prevents concrete or natural stone from developing the dust itself. On the Mohs scale, it is 2 points harder, which makes it more resistant to abrasion. This is especially important for treads. It protects concrete structures from the loss of PH and therefore metal reinforcements from corrosion. ■

